

gøre gældende, at det Tab, som Staten led ved en mindre Portointdægt, fordi Omraadet for den lokale Porto blev større, kunde man ikke regne med, da det kom Befolkningen til gode, men det mener jeg ikke holder Stik, idet Befolkningen jo ikke har anmodet om denne Forandring. Der er tværtimod indgivet Andragende paa Andragende fra Befolkningen om at beholde de Posthuse, den nu har haft i en Aarrække. Med Hensyn til det Posthus, der her er Tale om i min Valgkreds, nemlig Hjallerup, er jeg saaledes blevet anmodet af Sogneraadet om at gøre, hvad jeg kan for at bevare det. Der var først Tale om en Besparelse af 5,000—6,000 Kr. ved Nedlæggelsen af hvert af disse smaa Posthuse; men da man nu har indrømmet, at Beboerne ikke paa nogen Maade skal stilles daarligere med Hensyn til postal Forbindelse og heller ikke med Hensyn til kørende Postforbindelse, har man slaaet af til 3,000 Kr. Men jeg tror, det ærede Medlem fra Nykøbing har Ret i, at skal man tage Forholdene, som de virkelig bliver, kommer man nærmere ned mod 2—300 Kr., og i visse Tilfælde maa ske endda ned paa Minus.

Jeg har set i Bladene, at man har ironiseret over, at jeg er med til at holde paa de smaa Posthuse; man har sagt, at jeg derved paa en vis Maade var med til at befordre Funktionarismen. Da jeg nu ikke er nogen Tilhænger deraf, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette er ganske ved Siden af. Nej, det, man tilstræber ved at nedlægge de smaa Posthuse, er en Centralisation, en Samling af Embeds- og Bestillingsmændene paa faa Pladser, saa maa Befolkningen hjælpe sig med Brevsamlingssteder. Men jeg mener, en Decentralisation er i Befolkningens Interesse, jeg mener, at Embedsmændene bør arbejde og virke ude i Befolkningen, saaledes at deres Sagkundskab kan komme Befolkningen ude omkring paa de enkelte Pladser til gode. Naar jeg ikke ønsker de smaa Posthuse nedlagt, er det af den Grund, og jeg vilde ogsaa være imod det uden Hensyn til, at der i min Valgkreds findes et Posthus, som der er Tale om at nedlægge. Det, der derved vilde ske, er faktisk det, at man berøver Befolkningen paa Landet et Gode, som den i mange Aar har vænnet sig til at have, samtidig med at man stadig stærkt forøger Postbetjeningen her inde i Byerne for at kunne opretholde den hyppige Postomdeling, som finder Sted her inde. Det undrer mig lidt, at den ærede Ordfører

(N. P. Jensen) roste Administrationen, fordi man i Aar har været maadeholden, idet der til København og Byerne kun er forlangt en Forøgelse paa et lille halvt Hundrede Postbude. Naar det skal kaldes maadeholdent; kan vi vel nok vente, at det bliver et lille Hundrede, der kræves næste Aar. Men naar Resultatet altsaa er, at der ikke naas noget nævneværdigt i Retning af Sparsommelighed, synes jeg ikke, der er nogen Grund til at berøve Befolkningen et Gode, den har vænnet sig til at have. Hvad specielt Hjallerup angaar, da er det en Plads, som er i stærk Opkomst. Der vil om 2—3 Aar være en Station der paa Banen fra Vodskov til Øster Vraa, og den største Plads paa denne Bane bliver Hjallerup.

Man vil gøre gældende, at det for Beboerne bliver Hip som Hap, om de har et Brevsamlingssted eller et Posthus. Jeg skal for Hjallerup nævne et ganske enkelt Eksempel, som er et Bevis for, at dette ikke holder Stik. Jeg vil pege paa noget, som maaske er mange tilstedeværende Medlemmer bekendt, at der i Hjallerup holdes store Markeder, ja, jeg tør sige, at Nordeuropas største Hestemarkeder holdes der. Det er en Millionomsætning, der her foregaar. Der møder fremmede Hestehandlere, navnlig Tyskere, i Hundrevis, kan jeg godt sige, og disse Handelsfolk er gennem mange Aar vænnet til, naar de kommer til Hjallerup, der at finde et Posthus og en Postmester, som kan hjælpe dem til Rette med, hvad de skal have besørget, og for hvem de nogenlunde kan gøre sig forstaaelige. Disse Handelsfolk vilde blive i høj Grad forundrede, hvis de kom til Hjallerup og der fandt en eller anden Haandværker eller Aftægtsmand som Leder af et Brevsamlingssted — thi saadan en Mand maa det jo blive til den Løn, der vil blive Tale om. En saadan Mand vil neppe være i Stand til at forstaa dem eller hjælpe dem til Rette, som de er vant til. Og nu, efter at der er blevet oprettet et Pengeinstitut deroppe, vilde det være i høj Grad uheldigt, om de ikke mere pr. Telegram kunde rekvirere flere Penge, hvis deres Penge er slupne op — det er jo, som jeg før sagde, Millionhandler, der foregaar i Hjallerup. De vilde med Rette faa den Opfattelse, at det var en mærkelig Retning. Udviklingen gik i herhjemme.

Det vilde være meget beklageligt, om der skulde ske et saadant Tilbageskridt ude paa Landet, samtidig med at man f. Eks. her i København udvikler Postvæsenet til den yderste Grad af Fuldkommenhed